

Candidates must complete this page and then give this cover and their final version of the extended essay to their supervisor.

Candidate session number

Candidate name

School number

School name

Examination session (May or November)

MAY

Year

2013

Diploma Programme subject in which this extended essay is registered: SWEDISH B

(For an extended essay in the area of languages, state the language and whether it is group 1 or group 2.)

Title of the extended essay: "Min pappa och jag." En gestaltning av far och-dotterrelation i skuggan av alkoholism i Åsa Linderborgs bok Mig äger ingen

Candidate's declaration

This declaration must be signed by the candidate; otherwise a grade may not be issued.

The extended essay I am submitting is my own work (apart from guidance allowed by the International Baccalaureate).

I have acknowledged each use of the words, graphics or ideas of another person, whether written, oral or visual.

I am aware that the word limit for all extended essays is 4000 words and that examiners are not required to read beyond this limit.

This is the final version of my extended essay.

Candidate's signature:

Date:

Supervisor's report and declaration

The supervisor must complete this report, sign the declaration and then give the final version of the extended essay, with this cover attached, to the Diploma Programme coordinator.

Name of supervisor (CAPITAL letters)

Please comment, as appropriate, on the candidate's performance, the context in which the candidate undertook the research for the extended essay, any difficulties encountered and how these were overcome (see page 13 of the extended essay guide). The concluding interview (viva voce) may provide useful information. These comments can help the examiner award a level for criterion K (holistic judgment). Do not comment on any adverse personal circumstances that may have affected the candidate. If the amount of time spent with the candidate was zero, you must explain this, in particular how it was then possible to authenticate the essay as the candidate's own work. You may attach an additional sheet if there is insufficient space here.

I confirm that this is the independent work of the candidate. She has overcome difficulties by continuing to search for new approaches on how to interpret the novel. Furthermore, during the viva voce she demonstrated an ability to evaluate the writing process and expressed ideas on how to apply the skills ~~learned~~ in the future.

This declaration must be signed by the supervisor; otherwise a grade may not be issued.

I have read the final version of the extended essay that will be submitted to the examiner.

To the best of my knowledge, the extended essay is the authentic work of the candidate.

I spent hours with the candidate discussing the progress of the extended essay.

Supervisor's signature:

Date:

Assessment form (for examiner use only)

Criteria	Achievement level					
	Examiner 1	maximum	Examiner 2	maximum	Examiner 3	
A research question	1	2		2		
B introduction	1	2		2		
C investigation	3	4		4		
D knowledge and understanding	2	4		4		
E reasoned argument	2	4		4		
F analysis and evaluation	2	4		4		
G use of subject language	3	4		4		
H conclusion	1	2		2		
I formal presentation	4	4		4		
J abstract	1	2		2		
K holistic judgment	2	4		4		
Total out of 36	22					

Extended Essay SWA Category 1

Candidate name:

Candidate number:

”Min pappa och jag.”

En gestaltning av far och-dotterrelation i skuggan av alkoholism i Åsa Linderborgs bok

Mig äger ingen

Sammanfattning

Min uppsats behandlar berättarperspektiv, bildspråk och olika användningar av det svenska språket i romanen *Mig äger ingen* av Åsa Linderborg. Frågeställningen lyder: **”Med vilka berättartekniska begrepp gestaltar Linderborg far-dotterrelationen i *Mig äger ingen* och hur påverkas denna relation av pappans alkoholmissbruk?”**

Under rubriken **Berättarperspektiv** analyserar jag far- dotterrelationen som den beskrivs av Åsa. I *Mig äger ingen* får vi en insikt i Åsas uppväxt, där hennes pappa Leif uppfostrar Åsa helt själv. Han jobbar som Härdarmästare och är alkoholberoende. I romanen *Mig äger ingen* får läsaren läsa om en stark och kärleksfull far-dotterrelation, som genom alkoholen försämras. Åsa nämner i en intervju att det absolut inte är en anklagelsebok, mer en kärleksförklaring. Läsaren får följa Åsa och hennes pappa genom nästan hela livet.

Under rubriken **Bildspråk** fokuserar jag på hur författaren Linderborg beskriver miljöer med olika tekniker. Dels använder hon metaforer och liknelser men mest av allt noggranna beskrivningar, något som ger läsaren en väldigt tydlig bild av far-dotterrelationen. I och med att allt är skrivet utav hennes minnen så blir det mycket trovärdigt och man blir imponerad av att hon kan minnas så detaljrikt. Jag förklarar också hur hon skriver något enkelt men har underliggande budskap som man får förstå själv.

Under rubriken **karaktärernas språkanvändning** kommer jag framför allt att förklara hur Åsas och hennes pappas kommunikation ser ut och vad för slags språk de använder. Också hur alkoholismen påverkar och hur det förändras med tiden. Något annat jag kommer diskutera är pappans språkanvändning vid olika tillfällen, speciellt hur han anpassar sig efter med vem han pratar med. Genom hela romanen är dialogerna korta och ofta enkla, även svordomar är vanliga framförallt från pappan. Eftersom att Åsa är ett barn och pappan är hennes enda förebild påverkas hennes språk mycket av honom. Men vartefter tiden går så förändras allt.

Antal ord: 300

Innehållsförteckning

Inledning.....	4
Kort sammanfattning av Mig äger ingen.....	6
Berättarperspektiv.....	7
Bildspråket.....	9
Karaktärernas språkanvändning.....	11
Slutsats.....	13
Litteraturförteckning.....	15

Inledning

Alla känner till leken "mamma pappa barn" som barn leker när dem är mindre. Barn i både dagens samhälle och förr i tiden har alltid haft en bild framför sig om hur en familj ska se ut. En mamma, som håller ordning i hemmet och skäller om något inte är som det ska. En pappa, som tar på sig hatten och portföljen på morgonen och går till jobbet för att försörja familjen. Dessutom ska det vara minst ett barn, som sover middag och leker i sandlådan.

Det är så man tänker, men det är inte alltid så det är. I dagens samhälle, har kvinnan blivit mer självständig och kommit mer in i arbetslivet och barnet har fått ta allt mer plats.

Mansrollen har även börjat ifrågasättas. Inte alla familjer når upp till den idealbilden som finns och ibland är alkoholism, ett problem som förstör idealbilden. Manlig fylla är ett av de största samhällsproblemen. Alkoholism listas på femte plats över hoten mot den globala folkhälsan.¹ Det är vanligt att det är män som dricker mest och som skadar flest genom att göra det. Föräldrar separerar och en förälder blir ensam med barn. Mamman eller pappan klarar inte av pressen och stressen av att ha ett barn själv och börjar missbruka alkohol, vilket gör barnet till ett medberoende barn. Medberoende är en sjukdom eller ett sjukdomsliknande tillstånd som uppkommer då en människa lever nära en mycket stark företeelse och inte förmår bearbeta denna företeelse så att hon kan integrera den i sin personlighet, utan istället anpassar sig till den. I detta fall är det Åsas pappa som är aktivt alkoholmissbrukare.

Man brukar säga att barn gör som vuxna gör, inte som vuxna säger. Om en pappa dricker och aldrig tvättar sig, kan det bidra till att dottern tror att det är normalt och börjar missköta sig. Exempelvis, barnet slutar borsta tänderna, tvättar kläderna i handfatet och kan även sluta gå i skolan och lida av sömnbrist eftersom pappan skriker och spelar musik på nätterna.

Mig äger ingen är författaren Åsa Linderborgs debutroman och kom ut 2007. Den är självbiografisk och mycket utlämnande. *Mig äger ingen* är en barndomsskildring av hur det är att vara en medberoende dotter. Boken berättar om en fallen man som är oförmögen att efterleva den traditionella mansrollen. Mannen heter Leif och är pappa till Åsa. Han har tidigare blivit lämnat av kvinnan han älskat, lider av det, men gör sitt bästa trots ett hårt liv

¹ WHO-rapport 2007 <<http://www.who.int/en/>>

med arbete och alkoholproblem. Leif är en motsägelsefull och komplicerad pappa, men ändå mycket älskad av sin dotter. Linderborg berättar i en intervju:

*"Det är ingen anklagelsebok, boken är ju en kärleksförklaring! Den är inte bitter och inte sentimental."*²

Åsa spenderade mycket tid under flera år på tåget mellan Uppsala och Stockholm för att komma ihåg alla barndomsminnen och antecknade i svarta anteckningsböcker så fort hon kom ihåg ett ord eller en mening.

Far- dotterrelationen i skuggan av alkoholism är ett tema som har blivit aktuellt. Vissa kan relatera till det och andra är intresserade av att diskutera det. Den här uppsatsen kommer främst behandla hur Linderborg har gestaltat hennes far-dotterrelation i romanen för att belysa hur alkoholismen påverkar den. Min frågeställning blir följande: **"Med vilka berättartekniska begrepp gestaltar Linderborg far-dotterrelationen i *Mig äger ingen* för att ge uttryck av alkoholmissbruk?"**

För att besvara min frågeställning kommer jag att inleda uppsatsen med en kort sammanfattning av boken *Mig äger ingen*, för att sedan fortsätta med tre större avsnitt där berättarperspektiv, bildspråk och användningen av språk kommer att behandlas. Till min hjälp kommer jag att använda mig av boken, intervjuer, artiklar om boken och författaren Åsa Linderborg. Det är således en blandning av första handskällor andrahandskällor och egen tolkning som utgör grunden för den här uppsatsen.

² *Kärleken till en paradoxal pappa, s.1*

Kort sammanfattning av *Mig äger ingen*

Huvudkaraktärarna i *Mig äger ingen* är Åsa och hennes pappa Leif. Den utspelar sig från 1970- talet till i dag i Västerås. Läsaren upplever Åsas berättelse genom hennes beskrivningar återblickar av hennes och Leifs liv tillsammans.

När Åsa var fyra år gammal lämnar Åsas mamma Leif. Åsa stannar kvar med Leif i Lägenheten i Västerås. Det bildas en enorm kärlek mellan far och dotter.

Leif jobbar heltid som härdarmästare på Metallverket. Han kan inte hålla ordning på pengar för att köpa mat och kläder, för de lägger han hellre på sprit och andra saker. Om han inte jobbar så dricker han alkohol och har politiska diskussioner som inte leder någonstans. Åsas pappa är inte heller hygienisk vilket påverkar Åsa och gör att hon inte heller lär sig att hålla sig ren. Men Leif gör så gott han kan för att Åsa ska må bra. Han cyklar henne till dagis tidigt på morgonen och lämnar henne utanför i minusgrader innan någon personal har kommit. På grund av hans heltidsjobb så har han inget annat val än att göra så.

Åsa skildrar inte hennes far ensidigt. Skildringen är av en man som försöker men inte lyckas. En pappa med mycket kärlekt till sitt barn som syns, men på andra sätt vad som brukar anses som normalt. Det viktigaste är att barnet ser och känner kärleken, och ser den också tillbaka.

Släkt och vänner runtomkring hjälper Leif och Åsa genom att tvätta och laga mat regelbundet åt dem, men släktingarna såg aldrig hur det var fatt.

Läsaren får en djup insikt om hur mycket Åsa beundrade hennes far när hon var yngre och det ändras på grund av alkoholen som ständigt är närvarande i vardagen, och efter ett tag tar över. Förändring i miljön, Leifs konstanta alkoholkonsumerande, förändrar Åsas beteende mot hennes pappa. I mogen ålder börjar hon långsamt distansera sig från honom, genom att flytta hemifrån till hennes mamma och sen med sin pojkvän.

Det går upp och ned mellan Åsa och hennes far. Mest tar alkoholen över vilket innebär att Åsa måste ta hand om sin pappa. När hon märker att allting är alkoholens fel och hon försöker bli av med flaskorna genom att slänga dem så blir hennes pappa galen och sur. Deras djupa relation förändras till en ickerektion fram till hans död som får henne att tänka tillbaka i tiden. Alkohol och kärlek är två genomgående teman i boken.

Berättarperspektiv

Protagonisten i *Mig äger ingen* är Åsa. Romanen är skriven i första person utifrån Åsas minnen. Detta gör berättelsen mer fiktiv, då det är Åsa själv som beskriver händelser och miljö, vilket är hur hon själv kommer ihåg det. Att Linderborg skriver om sitt eget liv, utefter sina egna minnen och erfarenheter, ger det ett intressant perspektiv. Det är eftersom att historien blir mer verklighetstrogen och igenkänningsbar. Det sätt hon beskriver sin pappa på är inte på något sätt negativt eller anklagande, eftersom den vardag de hade var det hon kände till, utan någonting att jämföra med.

Åsas åsikt om hennes pappa förändras ibland vilket gör att läsaren blir osäker. Det får Åsa att framstå som lite förvirrad. Men ändå beskriver hon alltid hur mycket hon älskar sin pappa. Hon säger följande i början av boken, när hon beskriver livet med hennes pappa: *"Jag ville vara nära honom hela tiden. (...) gick han in på toaletten följde jag efter. Jag sov tätt intill hans kropp."*³

Här berättar Linderborg hur nära hon stod hennes pappa när hon var ung och hur beroende hon var av hans närvaro. Då hennes föräldrar var skilda och Leif var den enda personen som Åsa levde, pratade och umgicks med och hon var väl medveten om att hon själv inte växte upp på samma sätt som andra barn gjorde. Att hennes pappa drack mycket var till en början ingenting som Åsa såg som någonting konstigt då hon inte kände till någon annat. Men allt eftersom tiden går och Åsa blir äldre, får kompisar och inblick i andras liv, förstår hon att pappans beteende är ovanligt. Under bokens gång, ändras även Åsas beskrivning av relationen.

Första gången det tydligt framgår hur Åsa gör någonting aktivt för att försöka få stopp på pappans drickande är när hon tar flaskorna som står uppradade intill hans säng och håller ut dem i vasken. Hon beskriver synen av hans sargade och trötta kropp: *"Inget var värre än att se honom för orkeslös för att ens sitta upp och dricka."*⁴

Samtidigt som detta var någonting som hon ville göra och såg ett syfte med så ångrade hon sig och bad om ursäkt när pappan sedan skällde ut henne för det hon gjort.

³ Åsa Linderborg, *Mig äger ingen*, Atlas pocket, Stockholm, 2007 s.45

⁴ Ibid. s.177

Beskrivningarna av hennes pappa är mycket detaljerade och ingående. Åsa beskriver ofta hans trötta utseende och även hans doft, vilket ger läsaren mer förståelse för situationen.

När Åsa blir äldre och så småningom flyttar ut försöker hon skapa distans ifrån sin pappa för att på egen hand kunna skapa sig en ny och egen vardag. Samtidigt är det viktigt för henne att hålla kvar kontakten med sin pappa. Trots att besöken är få och blir allt färre, håller hon kontakten via telefonsamtal. Trots att hon är orolig för honom och hans hälsa då han ofta är sjukskriven, håller hon ett visst avstånd. Hon lär sig vilka tider på dagen det är mest lämpligt att ringa sin pappa. Då han är mest nykter. *”Jag ringde honom redan kvart i tolv och han lät lite besvisken för det. (...) Pappa var mitt viktisgaste samtal samtidigt som jag ville ha det överstökad. Så hade min samvaro med honom varit de senaste tjugo åren.”*⁵

Det är under bokens slut hon skriver så. Man kan tolka hennes aktion handlade som att hon efter alla år inte klarade av att se hennes far ensam, ledsen och missbruka alkohol längre. När Leif beskrivs i boken så beskrivs han av Åsa som en motsägelsefull och komplicerad människa som ändå är älskad. Ända in i slutet är hennes sätt att beskriva sin pappa mycket kärleksfullt. På begravningen är det som att de möts för sista gången:

*”Äntligen var vi ensamma. Han var inte vaken. Jag var inte rädd. Det fanns ingenting emellan oss. Inte ett ölglas eller ett charmigt leende. Inte ett fundersamt ryck i mungipan, en cigarett, ett skämt.”*⁶

Här är det väldigt tydligt hur all alkohol, alla cigaretter och skämt harr präglat Åsas bild av sin pappa.

⁵ Åsa Linderborg, Mig äger ingen, Atlas pocket, Stockholm, 2007 s.262

⁶ Ibid. s.291

Bildspråk

Linderborgs sätt att beskriva miljöer, saker och personer är alltid mycket detaljerat. Redan på första sidan i boken beskriver hon sin pappas plånbok.

*”stor som en handflata, svart och lätt böjd efter ett liv i bakfickan. Den har börjat ge efter lite i sömmarna och är tung, trots att den nästan är tom”.*⁷

Plånboken kan ses som en symbol för Åsas pappa. Genom denna beskrivning får läsaren tidigt en bild av hennes pappa som en sliten man utan så mycket pengar. Hon skriver att plånboken är tung, vilket tyder på att den innehåller mynt och inga sedlar. Hennes noggranna iakttagelser är genomgående i hela boken och det ger läsaren får en klar bild framför sig. Istället för att bara skriva att hennes pappa var en hårt arbetande man med sliten kropp beskriver hon noggrant hur hans händer är: *”stora, grova, krumma och fulla av förhårdnader”*.⁸

Förutom bilden på framsidan så innehåller boken inga bilder, vilket gör Linderborgs beskrivningar extra viktiga när hon vill beskriva miljöer. Hon lämnar inte så mycket över till läsarens egen fantasi, utan fyller i alla luckor med sina bildbeskrivningar.

Linderborg använder sig även av metaforer när hon vill beskriva vissa saker. Vid flera tillfällen liknar hon hennes pappa när han är smutsig med andra saker hon vet är smutsiga.

*”Fötterna stack utanför. Om han tagit av strumporna syntes skiten trots halvmörkret. Det såg som om han hade vadat i gammalt blomkrukevatten. Jag satte mig nedanför sängen och tittade på dem. Lade min hand mot det platta fotsulorna och kände på det spruckna tånaglarna. De var gula. Svarta. Jag lade näsan emot och drog i mig av den sötsura stanken.”*⁹

Här får läsaren hela bilden av hennes pappa beskriven för sig på flera olika sätt. Dels hur han ser ut där han ligger, dels hur han känns på de spruckna tånaglarna och inte minst hur han luktar. Just den beskrivningen av den sötsura stanken ger läsaren en mycket speciell inblick.

Även om läsaren inte skulle känna igen sig i det Linderborg skriver, så gör dessa metaforer att alla kan få en bra bild i huvudet.

⁷ Åsa Linderborg, Mig äger ingen, Atlas pocket, Stockholm, 2007 s.7

⁸ Ibid. s.28

⁹ Ibid. s.98/99

De flesta av händelserna utspelar sig hemma i deras lägenhet eller hemma hos någon släkting och eftersom man får följa dem under många år gör det att läsaren får en specifik bild av hur det ser ut, och blir medveten om små förändringar med. Linderborg gör även detaljerade beskrivningar av platser som de inte är på så ofta. En dag är de iväg för att fixa med pappans båt i småbåtshamnen.

*”i hamnen doftade det av spilld målarfärg, solvarm presenning och nymålad Mälarev. Det grova gruset krasade gällt och långsamt”.*¹⁰

Här beskriver hon åter igen dofter och ljud. Detta citat är ett bra exempel på hur Linderborg är noggran med omgivningsbeskrivningarna, så att läsaren får en detaljerad bild framför sig.

Linderborgs sätt att skriva meningar är kort och betydelsefullt. Hon använder korta satser och enstaka ord som kan beskriva en hel situation. Det gör att texten är lättläst, samtidigt som handlingen ibland är oklar.

*”pappa sa att vårt fönster var som lucka 24 i en adventskalender”*¹¹

Åsas pappa kämpar med att hålla upp en fasad inför andra. Han vill bevisa att han räcker till och kan ta hand om Åsa själv i ett fint och tryggt hem.

Linderborg bildspråk förändras en del ju äldre hon blir, och ju mer pappan dricker. I början är hennes beskrivningar om pappan när han är full inte så negativt, mer objektivt. Hon är helt enkelt omedveten om hur dåligt hennes pappa beter sig och hon älskar honom för mycket för att kritisera honom. När hon blir äldre och klokare inser hon hur dåligt hennes pappa egentligen mår och då förändras även beskrivningarna. Istället för att vara objektiv vet hon nu vad som är rätt, och beskriver det han gör utifrån det. Samtidigt som hon skäms över pappans beteende får hon skuld känslor och känner sig dålig av att hon tänker så om sin pappa. Hon beskriver även hur hon är orolig att han ska skämma ut henne framför andra och försöker därför hålla honom borta.

¹⁰ Åsa Linderborg, *Mig äger ingen*, Atlas pocket, Stockholm, 2007 s 65

¹¹ Ibid, baksidan av boken

Karaktärernas språk användning

Genom hela boken är det Åsas och framför allt pappans språk som beskrivs. Ibland är det dialog men ofta är det pappan som säger saker utan Åsa svarar. Hans yttringar kan komma från ingenstans och är ibland uppmanande. Eftersom pappan var äldre hade han ett speciellt språk som inte alltid Åsa förstod. Han var också intresserad av politik och pratade ibland med Åsa som om hon vore vuxen. Han hade många egna ord och uttryck. Till exempel kallade han Åsa för "jänta" eller andra namn som "Natasja" och säger att han och hon är "bästis och bundis".

"Pappa viskade, att det är klart som fan att jag inte skulle sitta med ungjävlar. –sitt med mig, bundis".¹²

Trots att pappan använder mycket svordomar i nästan varje mening så märks det att han ändå har ett stort ordförråd när han måste. När han pratar märks det att han trots att har mycket kunskap. När Åsa pratar med pappa svarar han oftast kort. Hon försöker prata som en vuxen ibland. Det märks tydligt att Åsa har fått sitt sätt att prata på från hennes pappa.

Eftersom Åsa och hennes pappa hade nära kontakt gjorde de många saker tillsammans då pappan gjorde sig rolig för henne. Ett exempel är när de åt kräftor varje år när det var säsong. När de åt tillsammans så låtsades han vara "värd på Villa Assea, med frack och grevliga r". "Vill fvöken ha en kväfte till? Jasså inte, men fåv jag fvesta med en cigavv och en gvogg?"¹³

Åsa skrattade så att hon låg på golvet, vid det tillfället och det märkes att även pappan gillade att prata så. Han såg hur kul Åsa tyckte det var och därför fortsatte han. Det var viktigt för honom att se henne skratta och han ansträngde sig för att få det att hända. Det var deras sätt att kommunicera och hålla ihop relationen.

Under hela hennes uppväxt var ett av pappans skämt att låtsas prata engelska. Han kunde prata om vad som helst. Detta gjorde han när han var alkoholpåverkad. Åsa tyckte det var roligt när hon var yngre men desto äldre hon blev desto mer irriterad blev hon när han skulle

¹² Åsa Linderborg, Mig äger ingen, Atlas pocket, Stockholm, 2007 s 163

¹³ Ibid. S 102

prata så. Senare förstod Åsa att hennes pappa inte alls kunde prata engelska. Det blir ett riktigt uppvaknande för henne och hon känner sig både besviken och äcklad över detta.

Åsa och hennes pappa kommunicerar regelbundet när Åsa blir äldre över telefonen. Han ringer oftast när han är förbannad över något socialdemokraterna gjort. Det var mycket politik han var arg över. Det kunde vara något någon politiker sagt eller gjort som han behövde diskutera. Han kände väl att det var lättast att ringa och prata i telefon med Åsa när han hade något att prata om eller om han var arg, så att deras samtal inte skulle vara tråkiga och sluta. När de pratar i telefon är det oftast pappan som pratar och det märks tydligt att han är ensam och saknar henne.

Slutsats

Efter att ha läst Åsa Linderborgs roman *Mig äger ingen* kan man konstantera att genom Berättarperspektiv, Bildspråk och Karaktärarnas Språkandvändning framkommer far-dotterrelationen och relationens påverkan av pappans alkoholmissbruk väldigt tydligt. Genom att ha analyserat framför allt bildspråket kan man säga att Linderborgs sätt att skriva och ge läsaren en bra bild av hur det såg ut från hennes ögon är viktigt för att fånga läsaren. Bildspråket är mycket ingående och detaljerat. Linderborg väljer att inte försköna sin pappa, istället väljer hon att beskriva honom som hon upplevde honom. Det ger läsaren en väldigt realistisk och personlig bild av hennes berättelse och det är tydligt att Linderborg har ansträngt sig för att inte bara beskriva dem ljusa stunderna.

Det är författaren Linderborg som berättar om sitt eget liv och det gör att boken blir spännande eftersom man vet att hennes språk har utvecklats från det hon beskriver i boken till så som hon skriver romanen på. Trots hennes pappas ovårdade språk som hon växt upp med har hon idag ett mycket utvecklat sätt att skriva på.

Berättarperspektivet är utifrån Åsa både som liten och äldre. Som läsare får man följa henne och hennes pappa och hur deras relation förändras genom bokens gång. Dels förändras det för att Åsa blir äldre och också för att pappan dricker allt mer. Hon ser och upplever sin pappa på ett annurlunda sätt. Hon undviker honom och orkar inte träffa honom längre. Hon ser nya sidor av honom och gillar inte det hon ser. Men trots att hon känner detta inför honom så är kärleken till honom väldigt stark. Både deras far- dotterband och Åsas kärlek för hennes pappa förblir genom hela boken. Kärleken som finns mellan Åsa och hennes pappa är genomgående i boken. Linderborg säger i en intervju att *"de som läser boken tycker väldigt mycket om min pappa. Sen blir de nyfikna på mig också..."*¹⁴ Som tidigare sagt så är boken ingen anklagelsebok utan en kärleksförklaring.

Linderborg använder karaktärernas språkandvändning för att visa att pappans sätt att prata med Åsa som vuxen kan vara ett sätt för honom att känna sig duktig, han får ett tillfälle att briljera. Han är besviken och tror att andra upplever honom som misslyckad. Pappan vill hålla upp en fasad inför andra, även Åsa.

¹⁴ *Kärleken till en paradoxal pappa, s. 1*

Alkoholmissbruk har en betydande plats i denna roman precis som kärlek. Vi får följa hur en relation påverkas av alkoholism på nära håll vilket påverkar läsaren genom att man förstår hur andra kan ha det. Budskapet blir starkare eftersom man vet att historien är sann och att det har hänt författaren själv. Pappans alkoholmissbruk påverkade även relationen på det sättet att de distanserades och Åsa fick med tiden en annan bild av sin pappa. Som man märker i bokens slut efter pappans död, då Åsa står i lägenheten och inbillar sig att hon är barn igen och känner sig då glad och lättad. Den stora kärlek och samhörighet som Åsa trots allt kände med sin pappa framgår då hon avslutar boken med orden "Min pappa och jag".

Antal ord: 3538

Litteraturförteckning

Kazmierska, Natalia. Expressen. 2007-05-02. *Fan i flaskan*.

Köljning, Cecilia. Borastidning.se. 2008-02-04. *Manlighet under ombyggnad*.

Linderborg, Åsa. *Mig äger ingen*, Atlas pocket, Stockholm, 2007

Övriga källor:

<http://www.who.int/en/>

<http://sob.btj.se/sb/FrontServlet?session=10488570&service=10&brick=AsokFulltext>

Kärleken till en paradoxal pappa (Artikelförfattare okänd)